

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceeană - Numărul Patruzeci și Șase

Jeff Pippenger

2026-02-12

Numărul patruzeci și șase

De la Cezareea lui Filip la Cezareea Maritimă reprezintă perioada de la ceasul al treilea până la ceasul al nouălea, care este împărțită la ceasul al șaselea. Punctul de despărțire dintre Cezareea lui Filip și Cezareea Maritimă a fost Muntele Schimbării la Față. Muntele Schimbării la Față aliniază alte două linii la reperul celor trei pași, care precede cu cinci zile legea duminicală de Cincizecime.

Pe munte, Dumnezeu Tatăl a vorbit pentru a doua oară. Întâia oară a vorbit la Botezul lui Hristos, iar ultima oară a vorbit chiar înainte de cruce.

Acum sufletul Meu este tulburat; și ce voi zice? Părinte, izbăvește-Mă de ceasul acesta? Dar tocmai pentru aceasta am venit la ceasul acesta. Părinte, preaslăvește Numele Tău. Atunci a venit un glas din cer, zicând: L-am preaslăvit și iarăși Îl voi preaslăvi. Deci, mulțimea care stătea acolo și a auzit, zicea că a tunat; alții ziceau: Un înger I-a vorbit. Ioan 12:27-29.

Dumnezeu Își preamărește Numele atunci când îi pecetluiește pe cei o sută patruzeci și patru de mii și scrie asupra lor Numele Său.

Pe cel ce biruiește îl voi face un stâlp în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși afară; și voi scrie asupra lui numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, Noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul meu; și voi scrie asupra lui numele meu cel nou. Cine are urechi, să audă ce zice Duhul bisericilor. Apocalipsa 3:12, 13.

Pe Muntele Schimbării la Față, Petru, Iacov și Ioan au fost singurii ucenici prezenți, așa cum au fost și la învierea fiicei lui Iair și iarăși la Ghetsimani. Ghetsimani, asemenea rostirii Tatălui din Ioan 12, a survenit chiar înainte de cruce. Ghetsimani înseamnă „teasc de untdelemn”, identificând testul cu untdelemn al fecioarelor. Ghetsimani este „criza” care aduce sufletul „față în față cu moartea”, iar fecioarele înțelepte trec proba, căci în a doua probă a templului au ajuns față în față cu viața, după cum Isus a învățat „față în față” timp de treizeci de zile.

Prima dată când Tatăl a grăit a fost la botezul lui Hristos, iar prima dată când El i-a luat numai pe Petru, Iacov și Ioan a fost când a fost înviată fiica de doisprezece ani a lui Iair. Învierea fecioarei de doisprezece ani se corelează cu botezul lui Hristos, care simbolizează puterea învierii. Învierea fiicei lui Iair se corelează cu botezul lui Hristos și cu Cezareea lui Filip. Ghetsimani și tulburarea lui Hristos atunci când Tatăl a grăit chiar înainte de cruce se corelează cu Cezareea Maritima.

Rând după rând, Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii care sunt pecetluiți la Cezareea lui Filip, când numele lui Simon Bar-Iona este schimbat în Petru. După ce a fost pecetluit la Panium, care este Cezareea lui Filip, Petru merge pe Munte, la ceasul al șaselea, unde este înălțat ca un stindard, în timp ce își continuă drumul pentru a răspunde chemării lui Corneliu la Cezareea

Maritimă. La Cezareea lui Filip, Petru părăsește adunarea de tabără de la Exeter cu pecetea lui Dumnezeu și cu mesajul Strigătului de la miezul nopții, spre a-l proclama. Mesajul Islamului, așa cum este reprezentat de Sărbătoarea Trâmbițelor, îl poartă pe Petru până la Cezareea de la mare. Mesajul Islamului îl înalță pe Petru în văzul lumii, căci Petru a prezis sosirea profetică a Islamului înainte de Sărbătoarea Trâmbițelor.

Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului: iar el va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem. Maleahi 4:5, 6.

Linie după linie, solia lui Ilie este solia întemeiată pe alinierea părinților cu copiii lor. Ilie a fost Părintele Miller, care îi tipifică pe copiii săi. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt copiii lui William Miller, iar a întoarce inimile lui Miller către copiii săi înseamnă a alinia istoria milerită cu istoria lui Ilie, precum și pe Ioan Botezătorul cu mesagerul asociat cu cei o sută patruzeci și patru de mii. Un element al alinierii acestor patru linii este că, în fiecare dintre istoriile de încercare ale lui Ilie, Ioan și Miller, singura solie de adevăr prezent a fost solia care a venit prin mesager.

Și Ilie Tișbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a zis lui Ahab: Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, înaintea căruia stau, că nu va fi nici rouă, nici ploaie în anii aceștia decât după cuvântul meu. 1 Împărați 17:1.

Sora White afirmă cu claritate că cei care nu au acceptat solia lui Ioan, pe care Isus l-a identificat drept Ilie, nu ar fi avut niciun folos din învățăturile lui Isus, și, de asemenea, că aceia care au respins solia lui Miller, reprezentată ca solia primului înger, nu puteau avea niciun folos din solia celui de-al doilea înger. Odată cu anunțul lui Ilie că ploaia avea să vină numai la porunca lui, a venit testul suprem, care includea porunca de a alege între solia lui Ilie și solia lui Baal. Simbolul profetic „până când” pune în corespondență Muntele Carmel al lui Ilie cu legea duminicală.

Ahab a trimis deci la toți fiii lui Israel și i-a adunat pe profeți la muntele Carmel. Și Ilie a venit la tot poporul și a zis: Până când veți șovăi între două păreri? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați-L; iar dacă Baal, urmați-l pe el. Iar poporul nu i-a răspuns niciun cuvânt. Atunci Ilie a zis poporului: Eu, numai eu singur, am rămas profet al Domnului; iar profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci de bărbați. Să ni se dea, așadar, doi tauri; și ei să-și aleagă un taur pentru ei, să-l taie în bucăți și să-l așeze pe lemne, și să nu pună foc dedesubt; iar eu voi pregăti celălalt taur, îl voi așeza pe lemne și nu voi pune foc dedesubt. Și chemați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema numele Domnului; și Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să fie Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: Bine ai vorbit. 1 Împărați 18:20-24.

Testul de pe Carmel a fost alegerea între două mesaje. O probă între profetia adevărată și cea falsă, și între solul Ilie și profeții care stăteau la masa Izabelei. Era vorba despre sol și mesaj. În 1844, proba de pe Carmel s-a repetat, când Domnul a adus o încercare care l-a arătat pe Miller drept profetul adevărat, iar mesajul lui Miller drept rouă și ploaia. Deosebirea dintre profetul adevărat și mesajul adevărat, în contrast cu profetul fals și mesajul fals, a fost reprezentată la adunarea de tabără de la Exeter prin cortul de la Exeter și cortul grupului din Watertown. Două corturi reprezentând adevărul în contrast cu falsul. Deosebirea făcută pe Carmel și istoria din 1844 este

identificată la Cezareea lui Filip, când Petru este pecetluit și ridicat pe Munte ca un stindard. El este înălțat deoarece susținuse că mesajul său era singurul mesaj adevărat al ploii târzii. El a fost înălțat când predicția sa s-a împlinit.

Sărbătoarea Trâmbițelor este a treia și testul de turnesol din perioada Cincizecimii, iar înaintea acestui test de turnesol Petru identifică faptul că Islamul urmează să fie dezlegat, pentru a marca începutul proclamării Strigătului de la miezul nopții. Împlinirea profeției este cea care a făcut deosebirea între milleriți și protestanți, care reprezintă fostul popor al legământului ce este lăsat deoparte. Ilie i-a ucis personal pe profeții mincinoși, odată ce s-a manifestat deosebirea dintre adevărat și fals. Deosebirea se face la Sărbătoarea Trâmbițelor, când se împlinește o predicție privind Islamul.

Strigarea de la miezul nopții din istoria millerită a fost o predicție care a fost corectată și, ulterior, împlinită. Ea s-a împlinit la 22 octombrie 1844, în timp ce înțelegerea inițială a lui Miller cu privire la Strigarea de la miezul nopții viza anul 1843. Samuel Snow reprezintă corectarea mesajului, iar mesajul său a ajuns să fie cunoscut drept mesajul „adevăratei” Strigări de la miezul nopții.

1844 a fost o ilustrare a distincției dintre solia lui Miller și solia protestanților. În procesul de încercare, protestanții au fost uciși de Miller și au devenit apoi protestantismul apostat, fiicele Romei, preoții Izabelei. Distincția s-a manifestat fie prin receptarea, fie prin respingerea soliei profetice. În cazul lui Ioan și al lui Miller, solia profetică a demascat solia falsă a fostului popor al legământului, care era lăsat deoparte. Solia lui Ilie afirma că nu va fi ploaie decât la cuvântul lui, iar după trei ani și jumătate proba acelei afirmații avea să se facă vădită.

Și s-a întâmplat că, atunci când Ahab l-a văzut pe Ilie, Ahab i-a zis: „Tu ești acela care tulbură Israelul?” Iar el a răspuns: „Nu eu am tulburat pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului, iar tu ai mers după Baali. Acum dar trimite și adună la mine pe tot Israelul la muntele Carmel, și pe prorocii lui Baal, patru sute cincizeci, și pe prorocii dumbrăvilor, patru sute, care mănâncă la masa Izabelei.” 1 Împărați 18:17-19.

Distincția dintre fals și adevărat, fie că privește mesagerul sau mesajul, a fost stabilită printr-un proces de încercare care a inclus acuzații atât împotriva mesajului, cât și împotriva mesagerului. Ilie a fost cel acuzat că tulbură Israelul, căci mesajul său oprise ploaia. Dacă ar fi continuat să plouă în Israel, nu s-ar fi ridicat nicio problemă cu privire la Ilie. Chestiunea se întemeia pe predicția lui Ilie și pe împlinirea ei de-a lungul celor trei ani și jumătate.

Când Petru se află la testul de turnesol de la Cezareea lui Filip — care este Sărbătoarea Trâmbițelor și, totodată, locul unde asinul este dezlegat — este marcat începutul mesajului Strigătului de la miezul nopții. Petru, asemenea lui Ilie, tocmai a fost martor la confirmarea predicției sale, iar deosebirea dintre ceea ce este adevărat și ceea ce este fals a fost demonstrată înaintea tuturor. Confirmarea predicției este reprezentată de Sărbătoarea Trâmbițelor — care este testul de turnesol. Predicția a fost tipificată atât în 1840, cât și în 1844, când o predicție este corectată și apoi împlinită. Predicția corectată a lui Josiah Litch a dat putere primului înger la 11 august 1840, iar predicția pentru anul 1843 a lui Miller a fost corectată de Snow.

"În anul 1840, o altă remarcabilă împlinire a profeției a stârnit un interes pe scară largă. Cu doi ani înainte, Josiah Litch, unul dintre predicatorii de frunte ai celei de-a doua veniri, a publicat o expunere asupra Apocalipsei 9, prezicând căderea Imperiului Otoman. Potrivit calculelor sale, această putere urma să fie răsturnată . . . la 11 august 1840, când era de așteptat ca puterea otomană în Constantinopol să fie frântă. Iar aceasta, cred eu, se va constata că așa este."

Chiar la timpul hotărât, Turcia, prin ambasadorii săi, a acceptat protecția puterilor aliante ale Europei și astfel s-a plasat sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit întocmai prezicerea. Când acest lucru a devenit cunoscut, mulțimi au fost convinse de corectitudinea principiilor de interpretare profetică adoptate de Miller și asociații săi, iar mișcarea adventă a primit un avânt remarcabil. Bărbați învățați și de vază s-au unit cu Miller, atât în propovăduirea, cât și în publicarea vederilor sale, iar între 1840 și 1844 lucrarea s-a extins rapid. Tragedia veacurilor, 334, 335.

Prezicerea lui Litch privea islamul, iar prezicerea lui Snow privea ușa închisă. Când prezicerea lui Litch s-a împlinit, metodologia prin care a fost stabilit mesajul a fost acceptată, iar cei care au acceptat mesajul s-au „unit” cu mesagerul. Atât mesajul, cât și mesagerul au fost recunoscuți în împlinirea prezicerii. Prezicerea lui Litch privea islamul, iar prezicerea lui Snow privea ușa închisă.

Am văzut poporul lui Dumnezeu plin de bucurie în așteptare, căutându-L pe Domnul lor. Dar Dumnezeu a rânduit să-i încerce. Mâna Sa a acoperit o greșală în socotirea perioadelor profetice. Cei ce-L căutau pe Domnul lor nu au descoperit această greșală, iar cei mai învățați bărbați care se împotriveau timpului de asemenea nu au văzut-o. Dumnezeu a rânduit ca poporul Său să întâmpine o dezamăgire. Timpul a trecut, iar cei care Îl așteptaseră pe Mântuitorul lor cu așteptare plină de bucurie erau triști și descurajați, pe când cei care nu iubiseră arătarea lui Isus, ci îmbrățișaseră solia din teamă, s-au bucurat că El nu a venit la vremea așteptării. Mărturisirea lor nu le atinsese inima și nu le curățise viața. Trecerea timpului a fost bine rânduită pentru a descoperi astfel de inimi. Aceștia au fost primii care s-au întors și i-au batjocorit pe cei mârniți și dezamăgiți, care iubeau cu adevărat arătarea Mântuitorului lor. Am văzut înțelepciunea lui Dumnezeu în a-Și încerca poporul și a le da o probă cercetătoare, pentru a descoperi pe cei care aveau să dea înapoi și să se întoarcă în ceasul încercării.

Isus și toată oastea cerească priveau cu compasiune și cu dragoste spre aceia care, cu o dulce așteptare, doriseră să-L vadă pe Acela pe care sufletele lor Îl iubeau. Îngerii pluteau împrejurul lor, pentru a-i întări în ceasul încercării lor. Cei ce neglijaseră să primească solia cerească au fost lăsați în întuneric, iar mânia lui Dumnezeu s-a aprins împotriva lor, pentru că nu au vrut să primească lumina pe care le-o trimisese din cer. Acei credincioși dezamăgiți, care nu puteau înțelege de ce Domnul lor nu venise, nu au fost lăsați în întuneric. Din nou au fost călăuziți la Bibliile lor, ca să cerceteze perioadele profetice. Mâna Domnului a fost ridicată de pe cifre, iar greșeala a fost explicată. Au văzut că perioadele profetice ajungeau până în 1844 și că aceleași dovezi pe care le prezentaseră pentru a arăta că perioadele profetice se încheiau în 1843 dovedeau că ele aveau să se încheie în 1844. Lumina din Cuvântul lui Dumnezeu a strălucit asupra poziției lor și au descoperit un timp de zăbovire—„Chiar dacă [vedenia] zăbovește, așteapt-o.” În dragostea lor pentru venirea imediată a lui Hristos, trecuseră cu vederea

zăbovirea vedeniei, care era menită să manifeste pe adevărații așteptători. Din nou aveau un moment hotărât. Totuși am văzut că mulți dintre ei nu puteau să se ridice deasupra cumplicitei lor dezamăgiri pentru a avea acel grad de zel și energie care le caracterizase credința în 1843.

Satana și îngerii lui au triumfat asupra lor, iar cei care nu voiau să primească solia se felicitau pentru judecata lor prevăzătoare și înțelepciunea lor de a nu primi amăgirea, cum o numeau ei. Nu-și dădeau seama că respingeau sfatul lui Dumnezeu împotriva lor înșiși și că lucrau în unire cu Satana și îngerii lui pentru a deruta poporul lui Dumnezeu, care trăia solia trimisă din cer.

Cei credincioși acestui mesaj erau asupriți în biserici. Pentru un timp, cei care nu voiau să primească mesajul au fost împiedicați de teamă să-și manifeste simțămintele inimii; dar trecerea timpului le-a dezvăluit adevăratele sentimente. Ei doreau să reducă la tăcere mărturia pe care cei ce așteptau se simțeau constrânși să o dea, și anume că perioadele profetice se întindeau până în 1844. Cu claritate, credincioșii și-au explicat greșeala și au expus temeiurile pentru care îl așteptaseră pe Domnul lor în 1844. Potrivnicii lor n-au putut aduce niciun argument împotriva temeiurilor puternice oferite. Totuși, mânia bisericilor s-a aprins; erau hotărâte să nu primească dovezile și să înlăture mărturia din biserici, pentru ca ceilalți să nu o poată auzi. Cei care n-au îndrăznit să ascundă de alții lumina pe care Dumnezeu le-o dăduse au fost excluși din biserici; dar Isus era cu ei și se bucurau în lumina feței Sale. Erau pregătiți să primească solia celui de-al doilea înger. Scrieri timpurii, 235-237.

Petru îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii care, asemenea lui Litch, prezintă o predicție corectată cu privire la Islam și la sfârșitul unei împărății; și, asemenea lui Snow, Petru prezintă, de asemenea, o predicție corectată privitoare la ușa închisă. Mesajul lui Litch cu privire la al doilea vai al Islamului a fost o predicție externă, iar ușa închisă a lui Snow a fost o predicție internă. Pentru Snow, lucrarea a început când Domnul Și-a ridicat mâna de pe cifre, și atunci s-a văzut că aceleași dovezi care fuseseră mai înainte socotite a dovedi 1843, de fapt dovedeau 22 octombrie 1844. Pentru Litch a fost un calcul care, când s-a împlinit, a făcut ca îngerul din Apocalipsa zece să coboare și să stea pe pământ și pe mare.

Faptul că Litch și-a recalculat predicția cu zece zile înainte de împlinirea ei identifică lucrarea de corectare a unei predicții anterioare drept o probă. Constituie începutul din 1840 și sfârșitul din 1844, de fapt, un simbol profetic al unei predicții care este recalculată pentru a deveni adevărata Strigare de la miezul nopții? Tipifică, în realitate, alfa și omega ale istoriei milerite, care s-a încheiat cu proclamarea Strigării de la miezul nopții, trăsăturile profetice ale adevăratei Strigări de la miezul nopții a celor o sută patruzeci și patru de mii?

În ambele perioade ale proclamării predicției corectate, s-a manifestat o controversă împotriva mesajului millerit, căci mesajul tulbura poporul. Când Petru se află la Cezareea lui Filip, există o controversă asupra mesajului, începută înainte de Cezareea lui Filip, căci împlinirea confirmă că numai prin cuvântul lui Petru avea să fie revărsat mesajul ploii. Cezareea lui Filip este Sărbătoarea Trâmbițelor și se aliniază cu trimiterea de către Hristos a doi ucenici, reprezentând pe al doilea înger, pentru a dezlega asinul Islamului. Dezlegarea asinului Islamului anunță începutul mesajului Strigării de la miezul nopții la adunarea de tabără de la Exeter, căci, sosind pe cal, cu o zi întârziere, la 13 august, Samuel Snow, care zăbovise în loc să sosească în ziua de deschidere,

marchează sfârșitul timpului de zăbovire și începutul mesajului care avea să fie răspândit ca un val de maree când adunarea s-a încheiat pe 17.

Controversa din istoria millerită, acuzațiile regelui Ahab și împotrivirea iudeilor cârtitori la intrarea lui Hristos în Ierusalim toate identifică o controversă care își atinge deznodământul la sărbătoarea trâmbițelor, când măgarul este dezlegat. Dezlegarea măgarului este confirmarea unei profeții care identifică o ușă închisă pentru Adventism la început, la Cezareea lui Filip, și o ușă închisă la sfârșitul perioadei, la Cezareea Maritimă. Măgarul este un simbol al Islamului celui de-al treilea vai, care lovește Statele Unite, inclusiv Nashville, Tennessee. Predicția eșuată din 18 iulie 2020 este acum corectată progresiv, pe măsură ce Domnul Își retrage mâna și dezpecetluiește descoperirea lui Isus Hristos. Acea dezpecetluire a început în pustie în iulie 2023.

Vedenia din Daniel 11

Sărbătoarea trâmbițelor reprezintă a șaptea trâmbiță, care este al treilea vai, și anume Islamul. O trâmbiță este un mesaj extern de avertizare privind războiul, dar poate fi înțeleasă și ca o chemare interioară la o adunare sfântă. Ca test de turnesol care începe la încheierea celor treizeci de zile ale testului celui de-al doilea templu, ea este deopotrivă un mesaj extern și unul intern. Primul test fundamental a sosit în primăvara anului 2024 odată cu viziunea externă a Antihristului, așa cum este reprezentată în Daniel 11:14.

Și în acele vremuri mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, tâlhari din poporul tău se vor înălța ca să împlinească vedenia; dar vor cădea. Daniel 11:14.

Versetul anterior a introdus Panium, iar mărturia de la Panium continuă până la versetul cincisprezece.

Căci împăratul de la miazănoapte se va întoarce și va ridica o mulțime mai mare decât cea dintâi; și, după un număr de ani, va veni negreșit cu o mare oaste și cu multe bogății. Daniel 11:13.

Împăratul de la miazănoapte din versetele zece până la cincisprezece este puterea prin interpuși a papalității, care a fost reprezentată de Ronald Reagan în versetul zece, când zidul Cortinei de Fier a fost înlăturat, așa cum a fost tipificat prin căderea Zidului Berlinului la 9 noiembrie 1989. Versetul șaisprezece marchează înlăturarea zidului despărțitor dintre biserică și stat la momentul legii duminicale. Versetele unsprezece și doisprezece reprezintă războiul din Ucraina, care a început în 2014, iar versetul treisprezece identifică alegerile din 2024, când Trump, al optulea președinte de la Reagan încoace, care este, de asemenea, al optulea președinte care este dintre cei șapte președinți anteriori, „se întoarce” cu mai multă putere, căci atunci când se întoarce el „va pune înainte o mulțime mai mare decât cea dintâi și va veni negreșit după anumiți ani”. „Anumiții ani” sunt cei patru ani ai lui Joe Biden.

După 2024, în acord cu versetul treisprezece, Roma se va înscrie în istoria profetică a Paniumului. La 8 mai 2025 a fost ales primul papă din Țara Glorioasă spirituală, iar el și-a luat numele Leo, care poartă cu sine multe caracteristici profetice semnificative. Apoi, în versetul cincisprezece, se angajează bătălia.

Așadar, împăratul de la miazănoapte va veni, va înălța un val de asediu și va lua cetățile cele mai întărite; iar oștirile de la miazăzi nu vor putea să-i stea împotriva, nici poporul lui ales, și nu se va afla nicio putere care să se împotrivescă. Daniel 11:15.

Bătălia de la Panium se dă în versetul cincisprezece, iar fiara de pe pământ, reprezentată de Donald Trump, va învinge împărăția de la miazăzi. Împăratul de la miazăzi, în versetul unsprezece, a început un război cu Ucraina, puterea interpusă a papalității, care a fost finanțată și sprijinită de puterea interpusă a papalității din versetul zece — Statele Unite. Împăratul de la miazăzi avea să fie victorios în bătălia de la Raphia, dar, în urma victoriei, disoluția progresivă, care este întotdeauna asociată cu pieirea unei împărății a balaurului de la miazăzi, îl lasă pe împăratul de la miazăzi într-o poziție extrem de vulnerabilă, pe când împăratul de la miazănoapte se întoarce, mai puternic ca oricând, și se pregătește pentru bătălia de la Panium. Rusia și Putin sunt împăratul de la miazăzi atunci când Statele Unite au inițiat Războiul din Ucraina în 2014. În 2022 a început invazia și sângele a început să curgă. În 2024 împăratul de la miazănoapte a revenit.

Petru se află la Cezareea lui Filip, ceea ce marchează începutul proclamării soliei Strigării de la miezul nopții. Petru, asemenea lui Ilie și milleriților reprezentați de Litch și Snow, a anunțat anterior o predicție privitoare la o ușă închisă și la Islam. Împlinirea ei identifică deosebirea dintre solia adevărată și cea falsă a ploii târzii, precum și dintre soli adevărați și falși. Solia lui Petru este solia corectată cu privire la Nashville și la Islam, iar când el se află la Cezareea lui Filip, el se află la Panium, bătălia care conduce la legea duminicală din versul șaisprezece. Împlinirea predicției lui Petru identifică începutul proclamării Strigării de la miezul nopții, când Islamul este dezlegat, ceea ce este, linie după linie, și momentul sosirii bătăliei de la Panium.

Vedenia din Daniel, capitolul zece

Sărbătoarea Trâmbițelor reprezintă a șaptea trâmbiță, care este al treilea vai, adică Islamul. O trâmbiță este un mesaj de avertizare și, de asemenea, o chemare la o adunare sfântă. Ea este, de asemenea, piatra de încercare care începe atunci când se încheie cele treizeci de zile ale testului celui de-al doilea templu. Prima viziune fundamentală de testare externă a Antihristului a sosit în primăvara anului 2024, iar a doua viziune de testare internă a lui Hristos, așa cum este reprezentată în Daniel 10, a sosit în 2026.

Atunci mi-am ridicat ochii și am privit; și iată, un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinse cu aur curat din Ufaz. Trupul lui era, de asemenea, asemenea berilului, iar fața lui era ca înfățișarea fulgerului, și ochii lui erau ca niște lămpi de foc, iar brațele și picioarele lui erau, ca la culoare, asemenea aramei lustruite, iar glasul cuvintelor lui era ca glasul unei mulțimi.

Și eu, Daniel, singur am văzut vedenia; căci oamenii care erau cu mine n-au văzut vedenia; dar un mare tremur a căzut peste ei, încât au fugit să se ascundă.

De aceea am rămas singur și am văzut această mare vedenie, și nu a mai rămas în mine nicio putere; căci frumusețea mea s-a prefăcut în mine în stricăciune și nu am păstrat nicio putere.

Totuși am auzit glasul cuvintelor lui; și când am auzit glasul cuvintelor lui, atunci am căzut într-un somn adânc, cu fața la pământ, iar fața mea era îndreptată spre pământ.

Și, iată, o mână m-a atins și m-a făcut să stau în genunchi și sprijinit pe palmele mâinilor. Și mi-a zis: O, Daniele, om preaiubit, înțelege cuvintele pe care ți le spun și stai drept; căci la tine am fost trimis acum. Și pe când a rostit cuvântul acesta către mine, m-am ridicat tremurând. Atunci mi-a zis: Nu te teme, Daniele; căci din cea dintâi zi când ți-ai pus inima să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, cuvintele tale au fost auzite și am venit din pricina cuvintelor tale. Dar căpetenia împărăției Persiei mi s-a împotrivit douăzeci și una de zile; însă, iată, Mihail, una dintre căpeteniile cele dintâi, a venit să-mi ajute, și am rămas acolo lângă împărății Persiei. Acum am venit să te fac să înțelegi ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de pe urmă; căci încă vedenia este pentru multe zile. Și pe când îmi spunea astfel de cuvinte, mi-am plecat fața spre pământ și am amuțit.

Și, iată, unul care semăna la înfățișare cu fiii oamenilor mi-a atins buzele; atunci mi-am deschis gura, am vorbit și i-am zis celui ce stătea înaintea mea: O, domnul meu, din pricina vedeniei durerile mele s-au abătut asupra mea și nu mi-a mai rămas nicio putere. Căci cum ar putea robul acestui domn al meu să vorbească cu acest domn al meu? Cât despre mine, îndată n-a mai rămas în mine nicio putere și nici suflare nu mi-a mai rămas.

Atunci a venit iarăși unul cu chip de om și m-a atins și m-a întărit, și a zis: O, om prea iubit, nu te teme: pace ție; fii tare, da, fii tare. Și, după ce mi-a vorbit, m-am întărit și am zis: Să vorbească domnul meu; căci m-ai întărit. Daniel 10:5-19.

Daniel, în ziua a douăzeci și doua, vede vedenia Marelui Preot ceresc din zilele de pe urmă. Vedenia privind Roma, care împlinește vedenia, a fost testul fundamental și alfa al anului 2024, iar vedenia lui Hristos este testul templului. Aceasta produce o separare a clasei care fuge de Daniel și se ascunde. Acea clasă se ascunde sub minciuni și neadevăruri, iar din această pricină cei din ea primesc o amăgire puternică.

Daniel este apoi atins de trei ori, mai întâi de către Gavriil, apoi de către Hristos, iar a treia oară de către Gavriil. În Sfânta Sfintelor, când Daniel este atins de trei ori, el înfățișează un proces de întărire, căci totul începe cu faptul că el nu avea nicio putere când a văzut vedenia, dar la a treia atingere este, în cele din urmă, întărit. Este întărit ca să înțeleagă ce va avea să se întâmple cu poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Mesajul profetic despre ceea ce se va întâmpla cu poporul lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este mesajul reprezentat în pilda celor zece fecioare.

Daniel începe fără putere, căci vedenia ca într-o oglindă a lui Hristos l-a lăsat fără putere, dar la capătul celor trei atingeri este întărit, iar porunca „întărește-te, da, întărește-te” este o dublare, care marchează îngerul al doilea sau a doua încercare. A doua încercare este încercarea templului, în care poporul lui Dumnezeu este întărit să proclame solia Strigătului de la miezul nopții când se încheie adunarea de tabără de la Exeter. Acea încercare este încercarea templului în care piatra de încheiere, care a fost piatra de temelie și piatra unghiulară, devine minunata piatră de încheiere a templului, marcând astfel desăvârșirea lui. Daniel este întărit în ziua a douăzeci și doua, când intră prin credință în Sfânta Sfintelor. Atunci Gabriel îl atinge, apoi Hristos îl atinge, iar apoi Gabriel îl mai atinge o dată. Daniel este, așadar, întărit să proclame solia în Sfânta Sfintelor, unde îl vede pe Hristos între doi îngeri, iar locul din Sfânta Sfintelor în care Hristos este la mijloc este scaunul îndurării, cu cei doi heruvimi acoperitori privind spre chivotul care este luminat de lumina slavei

Șechinei lui Hristos, șezând pe tronul Său. Vedenia din Daniel zece este structurată profetic, cu Daniel contemplând slava lui Hristos ca Șechina pe tronul scaunului îndurării, în timp ce cei doi heruvimi acoperitori își ațintesc privirile în chivot!

Înainte de Sărbătoarea Trâmbițelor, Ilie afirmă că mesajul său despre ploaie este singurul mesaj despre ploaie care este de la Domnul și enunță o profeție care își găsește împlinirea printr-o demonstrație ce dovedește cine este sau nu este solul și ce este sau ce nu este mesajul. În cei trei ani și jumătate de dinaintea Carmelului, regele Ahab îl căuta pe Ilie, căci există o perioadă de controversă care precede Carmelul. Muntele Carmel este pur și simplu testul de turnesol în care se manifestă caracterul. Aceeași perioadă din istoria millerită a dat aceeași mărturie, întrucât cei ce urau mesajul i-au exclus pe credincioși din biserici, iar credincioșii, ulterior, au proclamat un mesaj prin care îi chemau pe oameni să iasă din fostul popor al legământului, căzut, care era trecut cu vederea.

Petru se află la legea duminicală penticostală, proclamând solia lui Ioel, ceea ce înseamnă că Petru proclamă aceeași solie când perioada Strigătului de la Miezul Noptii începe la sfârșitul adunării de tabără de la Exeter, care a început când prezicerea lui Petru fusese corectată, așa cum au fost corectate soliile lui Snow și Litch. O controversă precede întotdeauna împlinirea prezicerii. Prin urmare, controversa începe înaintea împlinirii prezicerii.

Mesajul care stârnește neliniște pentru Ahab, Izabela și profeții ei, pentru iudeii cărtitori din zilele lui Hristos și pentru protestanții căzuți ai istoriei millerite este identificat de Petru cu cartea lui Ioel. Înaintea celui de-al treilea test de turnesol, marcat de dezlegarea asinului, mesajul lui Petru este atacat de Adventismul laodicean, iar Petru răspunde acestei rezistențe precizând că mesagerii nu sunt beți, ci reprezintă pur și simplu o împlinire a celor trei capitole ale lui Ioel. Cele trei capitole ale lui Ioel încep cu o condamnare aspră a Adventismului laodicean. Când mesajul ajunge la urechile celor îmbătați de băutură tare, ei vor răspunde. Ei L-au înfruntat pe Hristos când cobora de pe munte în drumul Său spre Ierusalim și L-au înfruntat din nou în Ierusalim.

Măgarul este dezlegat, intrarea începe; iudeii cavilatori doresc ca mesajul să fie redus la tăcere. Isus își continuă drumul, apoi se oprește și plânge pentru ultima zi a timpului de probă al Adventismului. Apoi, la Ierusalim, o altă confruntare cu iudeii care doresc ca poporul să înceteze a-și mai transmite mesajul. Când soarele a apus în ziua aceea, timpul de probă pentru națiunea iudaică a ajuns la o altă treaptă. Progresia împotrivirii continuă până la moartea de pe cruce, și ea a început cu adevărat odată cu învierea lui Lazăr, care a marcat sosirea îngerului al doilea și sosirea timpului de întârziere.

Betania era atât de aproape de Ierusalim, încât vestea învierii lui Lazăr a ajuns curând la cetate. Prin iscoade care fuseseră martore ale minunii, conducătorii iudei au luat repede cunoștință de cele petrecute. Îndată a fost convocată o ședință a Sinedriului, pentru a decide ce trebuie făcut. Hristos își făcuse acum pe deplin vădită stăpânirea asupra morții și a mormântului. Acea puternică minune era dovada încununătoare oferită de Dumnezeu oamenilor că El Își trimisese Fiul în lume pentru mântuirea lor. Ea era o demonstrație a puterii divine îndeajuns de puternică pentru a convinge orice minte aflată sub cârmuirea rațiunii și a conștiinței luminate. Mulți dintre cei care au fost martori ai învierii lui Lazăr au ajuns să creadă în Isus. Dar ura preoților

împotriva Lui s-a întetit. Ei respinseseră toate dovezile mai puțin însemnate ale divinității Sale, iar această nouă minune nu a făcut decât să-i înfurie. Cel mort fusese înviat în plină lumină a zilei și înaintea unei mulțimi de martori. Niciun artificiu nu putea înlătura o asemenea dovadă. Tocmai din acest motiv vrăjmășia preoților s-a făcut cu atât mai crâncenă. Erau mai hotărâți ca oricând să pună capăt lucrării lui Hristos.

Saducheii, deși nu Îi erau favorabili lui Hristos, nu fuseseră atât de plini de răutate împotriva Lui ca Fariseii. Ura lor nu fusese atât de amară. Dar acum erau cu totul alarmați. Ei nu credeau în învierea morților. Invocând așa-numita știință, raționaseră că ar fi cu neputință ca un trup mort să fie readus la viață. Dar prin câteva cuvinte ale lui Hristos, teoria lor fusese răsturnată. S-a vădit că erau neștiutori atât în ce privește Scripturile, cât și puterea lui Dumnezeu. Nu vedeau nicio posibilitate de a înlătura impresia făcută asupra poporului de minunea aceea. Cum puteau oamenii să fie întorși de la Cel care izbutise să smulgă mormântului pe morții săi? Zvonuri mincinoase au fost puse în circulație, dar minunea nu putea fi tăgăduită, iar cum să-i contracareze efectul nu știau. Până atunci Saducheii nu încurajaseră planul de a-L da morții pe Hristos. Dar după învierea lui Lazăr au hotărât că numai prin moartea Lui puteau fi oprite mustările Lui neînfricate împotriva lor.

Moartea lui Lazăr a marcat începutul celor patru zile în care Iisus a zăbovit. Moartea lui a reprezentat sosirea celui de-al doilea înger, care marchează începutul timpului de zăbovire. Învierea lui marchează învierea celor doi martori la 31 decembrie 2023, la douăzeci și doi de ani după 11 septembrie. Învierea lui marchează învierea oaselor moarte și uscate ale lui Ezechiel. Învierea lui a fost preînchipuită de crearea lui Adam, constând în unirea umanității, reprezentată de lut, cu Divinitatea, reprezentată de suflarea de viață.

Preoții și conducătorii iudeilor Îl urau pe Isus; dar mulțimi se îmbulzeau să asculte cuvintele Sale de înțelepciune și să vadă lucrările Sale pline de putere. Oamenii erau cuprinși de cel mai adânc interes și Îl urmau cu nerăbdare pe Isus ca să audă învățăturile acestui minunat Învățător. Mulți dintre conducători au crezut în El, dar nu îndrăzneau să-și mărturisească credința, ca nu cumva să fie scoși din sinagogă. Preoții și bătrânii au hotărât că trebuie făcut ceva pentru a abate atenția poporului de la Isus. Se temeau că toți oamenii vor crede în El. Nu vedeau nicio siguranță pentru ei înșiși. Trebuiau ori să-și piardă poziția, ori să-L dea pe Isus morții. Iar după ce Îl vor da morții, tot ar mai exista aceia care erau monumente vii ale puterii Sale. Isus îl înviase pe Lazăr din morți, și se temeau că, dacă L-ar omorî pe Isus, Lazăr ar mărturisi despre puterea Sa cea mare. Oamenii se îngrămădeau să-l vadă pe cel care fusese înviat din morți, iar conducătorii au hotărât să-l ucidă și pe Lazăr, pentru a potoli agitația. Apoi aveau să întorcă poporul la tradițiile și doctrinele oamenilor, la a da zeciuială din mentă și rută și să aibă din nou influență asupra lor. Au căzut de acord să-L prindă pe Isus când va fi singur; căci, dacă ar încerca să-L prindă în mijlocul unei mulțimi, când mințile oamenilor sunt toate ațintite asupra Lui, ar fi uciși cu pietre. Scrieri timpurii, 165.

La 18 iulie 2020, cei doi martori ai Apocalipsei au fost uciși și au sosit al doilea înger și timpul zăbovirii. La 31 decembrie 2023 a început procesul de înviere în două etape. Prima etapă a fost așezarea temeliei; a doua etapă a fost zidirea templului pe acea temelie. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană a urât solia din clipa în care s-a născut în 1989 și încă o urăște. Acum,

când martorii urâți, pe care îi credeau morți, sunt din nou vii, vor urî solia și mai mult. Vor polemiza cu privire la predicția din 18 iulie 2020 cu un venin asemenea celui pe care l-au avut iudeii față de învierea lui Lazăr. În istoria testului templului, Petru va răspunde acuzațiilor lor eronate arătând către cartea lui Ioel ca răspuns la toate minciunile lor.

Vom continua acest studiu în articolul următor.